

Osobnost evropských dějin v mém příběhu

Galileo Galilei

Na konci šestnáctého století se v Itálii narodil chlapec jménem Galileo Galilei. Byl chytrý a zvědavý. Už jako mladý vymyslel spoustu zajímavých vynálezů. Nejvíce pyšný byl na vynález, který pojmenoval dalekohled. Nemohl se dočkat, až nastane večer a dalekohled poprvé vyzkouší.

Jakmile na nebi vysvitla první hvězda, natěšeně začal oblohu přes dalekohled sledovat.

Dalekohled ho ale vcucl a přenesl do dvacátého prvního století.

Objevil se přímo na sedadle v pražském planetáriu plném dětí. Dalekohled mu ležel na klíně.

Vůbec netušil, co se děje. Rozhlédl se kolem sebe a nikoho nepoznával. Najednou okolo něj prolétla planeta. Lekl se. „Jak je možné, že tudy letí planeta, když sedím na sedačce v budově?“. Pomyslel si. Po chvíli pochopil, že planety létající kolem něj nejsou pravé, ale je to nějaký vynález této doby, do které se dostal. Zeptal se holčičky sedící napravo vedle něj, jak se tento pohybující obraz jmenuje a holčička mu prozradila, že dokumentární film.

Film byl opravdu poutavý, Galileo z něj nemohl odtrhnout oči. Obsahoval tolik zajímavých informací a nových skutečností, o kterých lidé v jeho době neměli ani tušení. Najednou mu vše začalo dávat smysl. Pochopil, jak celý vesmír funguje, jak planety obíhají Slunce a jak Měsíc obíhá naši Zemi. Galileo byl opravdu chytrý, ve své době možná dokonce nejchytřejší kluk v Itálii, ale na takové informace by dokonce ani on nedokázal přijít.

Po skončení filmu se všichni lidé odebrali ven a on zůstal v planetáriu nehybně sedět.

Potřeboval si veškeré získané skutečnosti v tichu ve své hlavě ujasnit. Po chvíli přemýšlení věděl, co musí udělat. Vzal si z klína dalekohled, do kterého se zadíval a tím se přenesl zpět do šestnáctého století do svého domova. Na první papír, který mu přišel pod ruku, začal sepisovat vše, co viděl. Psal celou noc, až měl popsaný stoh papírů. Byl na své dílo tak pyšný, že jej ihned ráno roznesl ve městě mezi lidi, protože chtěl, aby i obyčejní lidé byli vzdělaní a nevěřili všemu, co říkala církev. Ta totiž tvrdila, že naše Země je středem vesmíru.

Mezi lidmi se jeho názory rychle rozšířily a lidé mu věřili, že Země opravdu obíhá Slunce a ne naopak. To se ale nelíbilo církvi a Galilea chtěli zavřít do konce jeho života do žaláře. Galileo věděl, že pokud se chce vězení vyhnout, bude se muset celý život před církví skrývat a tajit všechny další poznatky, které objeví. Taková představa života se mu ale vůbec nelíbila.

Měl jedinou možnost, jak z této složité situace vyváznout. Vzal dalekohled, do kterého kouknul a opět se přenesl do dvacátého prvního století. Věděl, že v této moderní době pro něj bude těžké žít, že se bude muset naučit spoustu nových věcí, ale pořád takový život považoval za skvělý oproti doživotí v žaláři. Aby se svým jménem nezpůsoboval v této moderní době podezření, nechal se přejmenovat na Petra Kulhánka a stal se uznávaným profesorem a astrofyzikem na vysoké škole v Praze.

PRVNÍ STUPEN^v ZŠ
KAROLÍNA VĚNCEKOVÁ
HORNÍ 412, 390 01 TÁBOR
ROUBIKOVA@TABSG.CZ
381 282 830